Do P. T. Abonentów.

Czytelnikom, którzy do 6 lipca nie wyrównają zaległości, wstrzymamy wysyłkę gazety.

ADMINISTRACJA.

W niedzielę 5 lipca 1925 o godz. 10 przedpołudniem odbędzie się w sali Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, Grodzka 43 **Zgromadzenie kupców** z następującym porządkiem dziennym:

1. Obecne położenie w handlu.
2. Ciężary socjalne w handlu.
3. Dodatkowe obciążenie handlu podatkiem majątkowym.
4. Dyskusja.

Na Zgromadzenie to ze względu na ważne sprawy będące na porządku dziennym zapraszamy członków.

Prezydjum
Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

Kalendarzyk podatkowy na lipiec.

Podatek dochodowy. Termin wpłaty połowy obliczonego podatku upływa dnia 30 czerwca; odsetki biegną jednak od 15 lipca 1925. Podatek dochodowy można wpłacić czekiem P. K. O.

Podatek majątkowy. Do 14 lipca należy uiścić (bez odsetek) — także czekiem P. K. O. — trzecią ratę podatku majątkowego w wysokości 1/6 **części** całego podatku, prowizorycznie obliczonego.

Kontrolowanie wpłat miesięcznych podatku przemysłowego. Ze względu na to, iż w niektórych okręgach Izb Skarbowych instytucje obowiązane do miesięcznego wpłacania podatku przemysłowego (od obrotu) nie czynią wpłat tych regularnie i zalegają z wpłatą bardzo znacznych kwot, Ministerstwo Skarbu zaleciło Dyrektorom Izb Skarbowych natychmiastowe wydanie podwładnym władzom wymiarowym odpowiednich wskazówek zmierzających do terminowego a zarazem planowego kontrolowania wpłat miesięcznych podatku przemysłowego.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, iż rozterminowywanie względnie odraczanie bieżących wpłat miesięcznych podatku przemysłowego (od obrotu), poczynając od przypadających kwot podatku od obrotów za maj r. b. zasadniczo nie może mieć miejsca, pewne zaś ustępstwa są dopuszczalne tylko w poszczególnych wypadkach wyłącznie za zgodą Ministerstwa Skarbu.

W myśl powyższego zarządzenia Min. Skarbu organa skarbowe dokonują kontroli w przedsiębiorstwach I. i II. kat. handlowej celem stwierdzenia czy wpłaty miesięczne są dokonywane.

W razie stwierdzenia, że kupiec nie dokonał wpłat, do których był zobowiązanym, organa skarbowe mają polecenie wystawić nakaz płatniczy na sumę, którą **wykazuje księga obrotu,** względnie księgi handlowe.

Gdyby kupiec nie prowadził żadnych zapisków, wedle których możnaby stwierdzić obrót, organ skarbowy ma wystawić nakaz płatniczy na sumę podaną przez kupca. Oczywiście, że pozatem nałożoną być może grzywna za nieprowadzenie księgi obrotu.

Zdarza się jednak często, że płatnikom zostają doręczone nakazy na wpłaty miesięczne, nie pozostające w żadnym stosunku z cyframi wykazanemi w księdze obrotu.

Takie nakazy są niedopuszczalne. Nie można wprawdzie przeciw nim wnosić odwołań, ale można w drodze podania do Izby skarbowej żądać uchylenia takiego nakazu.

Traktat handlowy pomiędzy Polską a Szwecją, podpisany w Warszawie dnia 2 grudnia 1924 r., wszedł w życie 25 czerwca 1925 r. Dz. U. 62 poz. 433.

Nowe ulgi na towary francuskie, na podstawie konwencji handlowej podpisanej dnia 9 grudnia 1924 r. w Paryżu (ogłoszoną przez nas w numerze 6 „Przeglądu Kupieckiego“ str. 12, w nr. 9 „P. K.“ str. 9—10), obowiązuje od dnia 25 czerwca 1925 r. Dz. U. 62, poz. 432. Towary z krajów, które zawarły z Polską traktaty handlowe na zasadzie największego uprzywilejowania, korzystają ze zniżek zawartych w umowie z dnia 9 grudnia 1924.

Zobowiązania banków i instytucji czechosłowackich wobec wierzycieli polskich zostały w związku z traktatem handlowym podpisanym w Warszawie dnia 23 kwietnia uregulowane w ten sposób, że obywatele polscy będą traktowani na równi z obywatelami Republiki czechosłowackiej. Temsamem zakaz płacenia w koronach czechosłowackich, zawarty w czechosłowackiem rozporządzeniu z dnia 4 kwietnia 1919 traci swą ważność w odniesieniu do obywateli polskich. Obywatele polscy będą mogli żądać zwrotu swych wkładek w bankach i instytucjach czechosłowackich z przed 4 kwietnia 1919 w czeskich koronach, tj. za 100 koron austro-węgierskich 100 koron czeskich, Czechosłowaccy obywatele znowu w całej rozciągłości korzystają z ustawy waloryzacyjnej polskiej przy swoich wierzytelnościach u polskich obywateli. Ta umowa wejdzie w życie po ogłoszeniu w Dz. U. traktatu handlowego z Czechosłowacją.

Spaczona reforma.

Pod rozwagę Senatu.

Przegraliśmy w Sejmie batalję o nowoczesną reformę podatku obrotowego. Sejm w trzecim czytaniu cofnął te wszystkie ulgi, które w komisji posłowie w noweli wprowadzić zamierzali i na które rząd — vide „Przemysł i Handel“ Nr. 23 — się zgodził. Wysokość podatku obrotowego w hurtownym handlu ma nadal wynosić najwyższą w Europie stawkę 2·5 %. Sejm zadowolnił się tem tylko, aby ministrowi skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu służyło prawo obniżania podatku do 1 %.

Rząd chce koniecznie wygospodarować z podatku obrotowego kwotę 160 kilku miljonów rocznie, a wedle wyraźnego oświadczenia przedstawicieli rządu w komisji skarbowej, organa skarbowe dochodzą już powoli do wprawy i obniżenie stopy podatkowej na 1 % w kwocie nie odbije się na dochodach państwa. Tak oświadczył rząd na komisji, a to pod naporem opinji publicznej, która jako konsument cierpi pod obuchem drożyzny i domaga się obniżenia podatku, który powoduje drożyznę. W Sejmie atoli rząd zmienił front.

Cała walka o zmianę ustawy, o zreformowania ustawy o podatku przemysłowym narzuconej w chwili największej inflacji, gdzie należało kasy skarbowe przynajmniej po części odszkodować wpływami z podatku obrotowego, skoro inne podatki zawiodły, stała się wskutek tej uchwały sejmowej zupełnie bezcelową. Z uchwał komisji pozostało tylko zniesienie ksiąg obrotowych i podatek obrotowy ryczałtowy dla rzemieślników

w VIII. kategorji, ale nie wszystkich. Przyjęto bowiem poprawkę, że rządowi będzie przysługiwało prawo określania, co należy do typu tych drobnych przedsiębiorstw, od których można pobierać podatek obrotowy ryczałtowo.

Jeżeli przykładowo obliczymy podatek obrotowy, który ciąży na chlebie, to dojdziemy, że przy obecnej stawce 2·5 % ciąży na bochenku chleba 15 % jego ceny, oczywiście bez doliczenia kosztów patentu. Przy handlu cukrem podatek obrotowy wynosi 10 % wartości towaru, u innych artykułach codziennnej potrzeby podatek ten wzrasta do 20 kilku procent. Jeżeli zważymy, że w państwach innych, jak n. p. w Czechach, Austrji podatek obrotowy jest szpauszalowany, a wynosi łącznie w wielu towarach nie więcej jak 2—3%, to zrozumiemy — skoro u nas wszystkie artykuły obciążone są podatkiem trzy i cztery razy wyższym jak zagranicą — odrazu przyczyną drożyzny i niemożności konkurencji z zagranicą wobec wysokich cen u nas.

Ustawa przyjść obecnie ma pod obrady Senatu. Czy Senat będzie w stanie przeciwstawić się dyktatowi p. Grabskiego, który niestety tylko jest ministrem skarbu, a nie potrafi być ministrem, który ma stać na straży całokształtu gospodarstwa państwowego, dziś nikt powiedzieć nie potrafi.

Sejm, przyjmując nowelę, przyjął równocześnie rezolucję posła Wartalskiego, wzywającą rząd, by kontynuował pracę nad reformą ustawy o podatku obrotowym w kierunku ryczałtowania podatku u źródła. Z tego wynika, że Sejm zdaje sobie sprawę z niepopularności, i niesłuszności tego podatku.

Domagamy się od Senatu, by wymusił na rządzie, aby dla obrotu artykułów żywnościowych stosował stawki nie wyższe, jak 1 %. Jak długo bowiem u nas nie istnieje ciało doradcze, opinjodawcze dla spraw gospodarczych, wszelkie sprawy skarbowe rząd załatwia tylko z punktu widzenia fiskalnego, a gdy w obecnej chwili ministrem przemysłu i handlu jest wczorajszy wiceminister skarbu, to niestety sfery gospodarcze nie mogą oczekiwać, że rząd p. Grabskiego liczył się będzie z potrzebami gospodarczemi, a nie fiskalnemi. Kilkakrotnie bowiem rząd oświadczył w komisji sejmowej, że utratę, którą skarb poniesie przez zniżkę stawki podatku obrotowego, odbije sobie wskutek ulepszenia techniki, Senat powinien wystarać się, aby przez obniżenie podatku na artykuły codziennej potrzeby zapoczątkować zniżkę drożyzny, której powodem w wielu wypadkach jest podatek obrotowy.

Drożyzna jest u nas pierwszorzędnym problemem nie tylko polityki gospodarczej ale i państwowej. Senat, który ostatnio doniósł, że ma odwagę zająć krytyczne stanowisko wobec zakusów hyperfiskalizmu, winien i tu stanowcze stanowisko zająć w interesie całego życia gospodarczego.

Tego oczekują od niego wszystkie sfery gospodarcze i konsumenci.

Nowe obciążenie handlu.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej rozesłało zainteresowanym organizacjom projekt Ustawy o ubezpieczeniu pracowników umysłowych. Nowa ustawa jest już tematem obrad międzyministerjalnych komisji i niebawem ma być wniesioną do władz ustawodawczych.

Ustawa ta ma zastąpić obowiązującą na terenie Małopolski i Śląska cieszyńskiego ustawę z dnia 16-go grudnia 1906 i rozporz. ces. z dnia 25-go czerwca 1914 Dz. U. Nr. 138, którą ostatnio gruntownie na łamach „Prz. Kup.“ omówił p. r. Dr. M. Leinkram.

Na terenie Górnego Śląska i byłego zaboru pruskiego ustawa ma zastąpić ustawę z dnia 20 grudnia 1911 (Dz. U. Rz. Niem. 989).

Zastrzegamy sobie w jednym z najbliższych numerów „Prz. Kup.“ wrócić do szczegółowego omówienia tego projektu, dziś ograniczamy się do ogłoszenia zasadniczych przepisów tej nowej ustawy, która obejmuje 156 art. i samo uzasadnienie ustawy zajmuje 60 stron druku 8-vo.

Ustawa o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Art. 1.

Ustawa niniejsza normuje ubezpieczenie pracowników umysłowych:
1) na wypadek braku pracy,
2) na wypadek niezdolności do wykonywania zawodu,
3) na starość i ich rodzin,
4) na wypadek śmierci ubezpieczonego.

Art. 2.

Obowiązkowi ubezpieczenia w myśl niniejszej ustawy podlegają bez różnicy płci, pracownicy umysłowi, którzy:

1) są zatrudnieni u innych osób fizycznych lub prawnych, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na umówioną, lub z towarzyszących okoliczności wynikającą długość okresu, przez jaki to zatrudnienie ma trwać, jak również niezależnie od wysokości wynagrodzenia za świadczone usługi i sposobu oraz okresów wypłaty,

2) ukończyli 15 lat życia,

3) nie przekroczyli 60 lat życia w chwili objęcia zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w myśl niniejszej ustawy, względnie, którzy przekroczyli 60 lat życia, a przed osiągnięciem powyższego wieku byli już ubezpieczeni, o ile przebyte miesiące składkowe podlegają zaliczeniu do wznowionego ubezpieczenia (art. 100—108, 136, 141, 143 i 144).

Art. 3.

Za pracowników umysłowych, w rozumieniu niniejszej ustawy, uważane są osoby spełniające czynności:

1) kierownicze lub nadzorcze, a mianowicie: zarządców, kierowników wszelkich przedsiębiorstw i zakładów, gospodarstw rolnych i leśnych lub połączonych z niemi przedsiębiorstw, inżynierów, techników, majstrów kierowniczych, sztygarów, kontrolorów itp.,

2) nauczycielskie i wychowawcze,

3) połączone z wykonywaniem sztuk wyzwolonych, bez względu na wartość artystyczną produkcji,

4) artystycznego personalu teatrów i orkiestr, bez względu na wartość usług,

5) pracowników redakcji czasopism (dziennikarzy),

6) personalu lekarskiego, dentystycznego i weterynarnego, oraz pomocniczego personalu lekarskiego i dentystycznego,

7) biurowe, połączone z prowadzeniem korespondencji, rachunkowości, kasy, kalkulacji, względnie ze stenografowaniem lub rysunkami, oraz czynności pisarskie i manipulacyjne,

8) pracowników handlowych, a mianowicie: farmaceutów, dysponentów, sprzedawców podróżujących, akwizytorów i innych osób, pełniących równorzędne lub wyższe czynności,

9) prowadzących okręty, oficerów pokładowych i maszynowych, zarządców i asystentów zarządu polskich statków morskich lub rzecznych, jak też czynności połączone z zajmowaniem równorzędnego lub wyższego stanowiska,

10) sprzedawców i ekspedjentów sklepowych, zakładów gastronomicznych i księgarskich, oraz uczniów zawodów handlowych, o ile posiadają odpowiednie wykształcenie ogólne lub specjalne.

Art. 4.

Minister Pracy i Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu rozszerzyć, bez zastrzeżeń lub z zastrzeżeniem analogicznem, jak w art. 3 punkt 10, obowiązek ubezpieczenia w myśl niniejszej ustawy na pewne kategorje pracowników, których czynności uzasadniałyby zaliczenie ich do pracowników umysłowych. Minister Pracy i Opieki Społecznej określi w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami, jakie wykształcenie uważać należy za odpowiednie w rozumieniu art. 3 punkt 10.

Art. 14.

Osoby, podlegające obowiązkowi ubezpieczenia, zaliczone będą stosownie do otrzymywanego wynagrodzenia do 15 grup zarobkowych. Od 120 Zł miesięcznie do ponad 720 Zł miesięcznie.

Osoby, nie otrzymujące za swoje usługi żadnego wynagrodzenia, lub niższe od 120 Zł miesięcznie, podlegają ubezpieczeniu wedle 120 Zł miesięcznie.

Art. 15.

Świadczenia, przewidziane ustawą niniejszą stanowią:

A) świadczenia na wypadek braku pracy:

1) zasiłek w razie braku pracy (art. 17),

2) opłata składek za ubezpieczenie na wypadek choroby, pozostających bez pracy (art. 17 i 20),

3) zapomoga na podróż (art. 17 i 21),

B) Świadczenia emerytalne.

I. Dla ubezpieczonego:

1) renta inwalidzka,

2) renta starcza,

3) odprawa z powodu zamążpójścia,

4) pomoc lecznicza.

II. Dla członków rodziny:

1) renta wdowia lub renta wdowca,

2) renta sieroca,

3) jednorazowa odprawa dla wdowy (wdowca), względnie dla sierót.

Art. 17.

Do świadczeń na wypadek braku pracy ma prawo ubezpieczony, o ile:

1) jest zdolny do pracy,

2) pozostaje nieprzerwanie bez pracy, nie mogąc znaleźć odpowiedniego zajęcia,

3) w sposób przepisany zgłosił swoje roszczenia.

Prawo do świadczeń na wypadek braku pracy nie przysługuje ubezpieczonej osobie, która:

1) pozostaje bez zajęcia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia, z powodu gospodarczego usamodzielnienia się,

2) dobrowolnie opuściła zajęcie w związku z zawarciem małżeństwa. o ile chodzi o osoby płci żeńskiej.

Prawo do zasiłku na wypadek braku pracy (art. 15 A. punkt 1) nie przysługuje ubezpieczonemu, który nie skończył 18 lat życia lub w ostatnio utraconem zajęciu nie pobierał żadnego wynagrodzenia ani w gotówce ani w naturze.

Art. 93.

Wysokość składki na pokrycie świadczeń, przewidzianych w niniejszej ustawie na wypadek braku pracy, wynosi na przeciąg pierwszych 5 lat 2 proc. płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej.

Art. 95.

Za obowiązkowo ubezpieczonych w myśl niniejszej ustawy w grupie zarobkowej A., nie otrzymujących żadnego wynagrodzenia lub tylko utrzymanie, składka ubezpieczeniowa wynosi tylko 3/5 składki przypadającej w myśl art. 93 i 94 w powyższej grupie; składkę tę opłaca pracodawca.

Za obowiązkowo ubezpieczonych w grupie zarobkowej A. otrzymujących wynagrodzenie niższe niż 90 złotych miesięcznie, opłaca pracodawca całą przypadającą w myśl art. 93 i 94 składkę, potrącając pracownikowi 2/5 składki, obliczonej od rzeczywistego wynagrodzenia pracownika, a nie od płacy podstawowej.

Wszyscy inni obowiązkowo ubezpieczeni w grupach zarobkowych B. do K. płacą 2/5 przypadającej w danej grupie składki, w myśl art. 93 i 94, zaś pracodawcy 3/5 tej składki.

W grupach L. do P. od 500 do 720 Zł płacą pracodawcy i ubezpieczeni po 1/2 składki, przypadającej w danej grupie zarobkowej, w myśl art. 93 i 94.

Ubezpieczeni, otrzymujący ponad 720 Zł miesięcznie, płacą 3/5, zaś pracodawcy 2/5 składki przypadającej w myśl art. 93 i 94.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 czerwca 1925 r. Dz. U. 61 poz. 908 w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Przywóz poniżej wyszczególnionych towarów do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej jest zabroniony:

Nazwa towaru: Jabłka świeże, owoce i jagody świeże, solone, moczone, oprócz osobno wymienionych. Owoce i jagody osobno niewymienione. Śliwki, orzechy, korzenie, żołędzie, cykorja i surogaty kawy, kawa, kakao w ziarnkach i łupinki kakaowe, herbata, kakao bez cukru i fos-

fatyna, ryby żywe, oprócz wymienionych w lit. a) w wodzie (przywożone w beczkach lub w wagonach-basenach), śledzie solone, skóry wyprawione oraz półgarbowane w całości, połówkach i skrawkach.

Skóry futrzane i wyprawione, obuwie wszelkie, skóry na obuwie skrojone lub zszyte, części obuwia, rękawiczki skórzane wszelkiego rodzaju, wyroby galanteryjne, jako to: torebki woreczki, portmonetki, portcygary, portfelo, notesy i t. p.

Uwaga: Skóry skrojone (nie uszyte) na wyroby wymienione w p. 4 lit. a) niniejszej pozycji. Skórzane: oprawy książek, odzież i jej części, oprócz osobno wymienionych, ze skór wszelkiego garbowania.

Uwaga: Skóry skrojone (nie uszyte) na wyroby wymienione w p. 4 lit. b) niniejszej pozycji.

I. Wyroby siodlarskie i rymarskie: walizy, torby, siodła, przybory myśliwskie ze skór lub grubych tkanin: szpicruty i t. p. wyroby osobno wymienionych.

II. baty.

Uprząż wszelka inna, również wszelkie inne chomonta.

Wyroby stolarskie i tokarskie z drewna wymienionego w p. 1 poz. 58, nielakierowanego w p. 1 poz. 58, nielakierowane, niepolitúrowane, bez inkrustacji i fornierów, chociażby zagruntowane. Wyroby stolarskie i tokarskie z drewna niewymienionego w poz. 58 p. 1 nawet nielakierowane i niepolitúrowane; wyroby stolarskie i tokarskie z drewna wszelkiego gatunku lakierowane, polituruwane, fornierowane, pomalowane na jeden lub kilka kolorów (bez malowideł).

Kasetki, pudełka do farb, sztalugi.

Meble gięte fornierowane i niefornierowane, surowe, polituruwane lub lakierowane (nie wyplatane i bez obicia); części mebli giętych; wyroby z fornierów klejonych i nieklejonych surowe lub lakierowane, politurowane (bez deseni).

Meble gięte i ich części oraz wyroby z fornierów z ozdobami i deseniami, wypalanemi lub wytłaczanemi en relief.

Drobne wyroby tokarskie o wadze sztuki 400 gr. i mniej.

Wyroby z drzewa rzeźbione (oprócz wymienionych w p. 5 niniejszej pozycji) wyroby stolarskie i tokarskie z malowidłami, pozłacane, posrebrzane, bronzowane albo z takiemi ozdobami. Wyroby stolarskie, tokarskie i rzeźbiarskie.

Meble oraz inne przedmioty całkowicie obite tkaniną, skórą i t. p. oprócz osobno wymienionych.

Wyroby porcelanowe, opony do kół wszelkie, oraz kiszki do nich.

Węgiel kamienny, brunatny, torfowy i drzewny; cegiełki węglowe (brykiety), azotniak (cjanamid wapnia).

Mydła, wyroby z surówki czyli żelaza lanego (żeliwa), wyroby kute tłoczone (prasowane) i wyciskane (sztancowane) z żelaza i stali, również z opiłowanemi brzegami bokami lecz bez obrobienia, oprócz osobno wymienionych, wyroby kotlarskie: zbiorniki rezerwoary, konstrukcje żelazne, dźwigary mostowe, baseny, skrzynie i t. p. wyroby z blachy żelaznej i stalowej, prócz wymienionych w poz. 154.

Różne rodzaje kotłów parowych i rur.

Kłódki i zamki.

Drut żelazny i stalowy, wyroby z drutu żelaznego i stalowego, wyroby z blachy żelaznej i stalowej o grubości mniej niż 4 mm, wyroby nożownicze, maszyny do pisania i liczenia, kołowce (welocypedy), samochody osobowe, karoserje samochodowe osobowe.

Tkaniny bawełniane surowe i bielone, tkaniny bawełniane merceryzowane, barwione, tkane wielobarwne i drukowane.

Aksamit, plusz, wstążki pluszowe, bawełniane również wzorzyste, tkaniny lniane, konopne i z innych materjałów włóknistych, wymienionych w p. 3 poz. 179, obrusy serwetki, ręczniki chusteczki i t. p., Linoleum, cerata (oprócz jedwabnej) i wyroby z nich. Płótno również bawełniane z zaprawą pod farbę, tkaniny wełniane, jedwabne: chustki tkane fulary (oprócz wymienionych w poz. 196), wstążki, taśmy, tiul, aksamit, plusz, szenila i gaza młynarska, fulary jedwabne w sztukach i chustkach drukowane po utkaniu, półjedwabne; chustki tkane, tkaniny, wstążki, taśmy, aksamity i plusze; woszczanka i cerata jedwabna, dywany wełniane, lub półwełniane wszelkie; materjały wełniane i półwełniane, wyrobione na wzór dywanów, o wadze powyżej 1 kg. w jednym mtr., materje i wyroby dziane, plecione i szmuklerskie, wyroby firankowe mechaniczne i tiulowe (oprócz jedwabnych), koronki i hafty nieszyte oraz tkaniny i tiule haftowane prócz wymienionych w poz. 208, bielizna, odzież i konfekcja osobno nie wymienione z materjałów włókienniczych, wykończone i niewykończone, damskie kapelusze, czapeczki i inne ubrania na głowę, chustki, serwety, obrusy, bielizna pościelowa, kołdry firanki, zasłony (story) i t. p., wyroby z materjałów włóknistych, kapelusze i czapki, krążki, stożki, leje i t. p. do wyrobu kapeluszy, parasole, parasolki, i laski z parasolami, sieczka szklanna i paciorki: szklanne, drewniane, celuloidowe, porcelanowe, metalowe, kokosowe i t. p. (z materjałów pospolitych), perły nieprawdziwe, imitacje korali z różnych pospolitych meterjałów, wyroby galanteryjne i toaletowe, w całości lub rozebrane, zabawki dziecinne.

Par. 2. Towary wymienione w par. 1 niniejszego rozporządzenia o ile pochodzą i przychodzą z krajów, niestosujących u siebie zakazu przywozu towarów pochodzenia polskiego, zwalniane są od zakazu przywozu przez urzędy celne na podstawie świadectw pochodzenia, wystawionych podług ogólnych przepisów dotyczących świadectw pochodzenia (zaopatrzonych w wizę konsularną).

Zakaz powyższy dotyczy wedle rozp. Min. Prz. i Handlu Rzeszę niemiecką.

Ostrzeżenie! W związku z zakazem przywozu towarów z Niemiec dowiadujemy się, że Urząd celny w Krakowie uważa towary tym zakazem objęte o ile nawet pochodzą z krajów, z którymi Polska zawarła traktaty handlowe, ale nie nadane zostały **wprost** z krajów po-

chodzenia, do Polski, tylko przez port niemiecki (np. kawę i herbatę z Anglji do Polski via port Hamburg) za towary niemieckie, chociaż przedstawia się świadectwa pochodzenia.

Przesyłek tych Urząd celny nie chce dopuszczać do oclenia.

Należy zatem na wszystkie tu w art. 1 wymienione towary, o ile się je sprowadza obecnie do Polski z krajów, któremi mamy umowy handlowe, wystarać się o świadectwa pochodzenia, bez względu na to czy towary te są objęte umowami konwencyjnemi lub nie. Bez świadectw pochodzenia towary te nie będą dopuszczone do oclenia.

Uwagi Redakcji: Zakaz przywozu z Niemiec obejmuje wedle przywozu za rok 1924 w dziale metali i maszyn sumę 105·8 miljon. Zł (35% całego wywozu Niemiec do Polski). 82·3% przypada na gotowe fabrykaty. W handlu tekstyljów przywóz z Niemiec obejmował sumę 60·6 miljonów Zł, prócz przywozu via Niemcy do Polski bawełny.

Wywóz z Polski nawet 500.000 ton miesięcznie oznacza przy cenie eksportowej około 17 Zł za tonę, rocznie 12×500.000×17 Zł kwotę 100 Miljonów Zł. Oczywiście, że Niemcy mogą nie wpuścić żelazo, stal, cynk, i inne produkta górniczo-hutnicze, jak i również płody rolnicze atoli jest w tem ta różnica, że Polska jako rynek zbytu gotowych fabrykatów, jest dla Niemców przynajmniej tak ważnym, jak Polsce zależy na odbiór produktów surowych i żywności. Niemcom zależy by pozostawić w Polsce 30.000 optantów, którzy w myśl konwencji powinni do dnia 1 sierpnia b. r. wyprowadzić z Polski i dlatego na pierwszym miejscu wysuwają kwestję węglową, by stworzyć platformę do ugody.

Poradnik podatkowy i stemplowy.

Podatek przemysłowy. Orzeczenia karne, n. p. grzywny za wykupno za niskiego patentu, za nieprowadzenie księgi obrotu, zaczepić można odwołaniem, które rozstrzyga Izba Skarbowa, albo żądać można rozpatrzenia sprawy przez Sąd powiatowy (Sąd pokoju) karny. W obu wypadkach należy wnieść odwołanie względnie wniosek o rozpatrzenie sprawy przez Sąd do I. instancji, t. j. do Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w ciągu dni 14 od daty doręczenia orzeczenia karnego. Kto wnosi odwołanie, traci już prawo do żądania rozpatrzenia sprawy przez Sąd. Podania i odwołania są tu wolne od stempla.

Kary. Jeżeli nałożono za przestępstwa z ustawy o podatku przemysłowym kary, które wynoszą wielokrotność pojedynczej należytości (np. dwukrotna cena patentu jako kara), to rozumie się **zasadnicza** cena patentu, nie zaś cena patentu z dodatkami. Wiele Urzędów skarbowych wymierza kary te mylnie, licząc dwukrotną lub wyższą wielokrotność ceny świadectwa z dodatkami — a zatem o wiele wyżej. Należy to zawsze zaczepić odwołaniem.

Odwołanie karne ma zawsze moc wstrzymującą i nie należy nic płacić aż do jego załatwienia.

Odpisanie podatku przemysłowego. Wymiary do 100 zł. może na skutek podania wprost wniesionego odpisać Izba Skarbowa, jeżeli zapłata tej kwoty narażałaby egzystencję gospodarczą płatnika. Podania te są wolne od stempla. Odpisanie wyższych wymiarów należy do kompetencji Minist. Skarbu, a podania należy wnieść do I. instancji.

Rzemieślnicy nie potrzebują osobnego patentu handlowego na sprzedaż produktów własnego wyrobu bezpośrednio z warsztatu, jeżeli na sprzedaż nie mają osobnego pozwolenia. Np. szewc może sprzedawać obuwie wprost z pracowni; musi mieć naturalnie właściwy patent rzemieślniczy (np. VIII. przemysłowy).

Kto chce dopiero 1 lipca rozpocząć handel lub przemysł, ten winien wykupić świadectwo przemysłowe półroczne od 1 lipca za **połowę** ceny taryfowej.

Odroczenia podatku lub prośby o raty — nawet w razie odrzucenia można prośby te ponowić. Stempel zawsze 2 zł. W razie udzielenia rat — przy okolicznościach na uwzględnienie zasługujących, są dopuszczalne 3-miesięczne raty — liczy się odsetki 1% miesięcznie od **daty wniesienia podania o raty.** Np. podanie wniesiono 4 czerwcą 1925, załatwiono 10-go lipca, to 1% odsetek biegnie od 4 czerwca 1925.

Stemple do skargi. Przy jednym pozwanym do 100 zł. — 60 gr.; ponad 100 zł. — 3 zł.; nalepia się je na pierwszej stronie; przy więcej pozwanych za każdego 30 gr. względnie 1 zł.

Stemple do protokołu. Do 100 zł. — 30 gr.; ponad 100 zł. — 1 zł.

Stemple do wyroku. Do 50 zł. — 1 zł.; do 100 zł. 2 zł.; od 100 do 400 zł. — 5 zł.; ponad 600 do 1000 zł. — 10 zł.; przy **ugodach** wynoszą stemple ½% ugodzonej kwoty.

Skarga upominawcza opłaca niższe stawki do nakazu (wyroku). I tak: do 50 zł. — 50 gr., do 100 zł. 1 zł.; od 200 do 400 — 2 zł.; od 400 do 500 — 4 zł.; stemple te nalepia się na 1-ym egzemplarzu skargi obok stempli do skargi, które są normalne jak przy każdej innej skardze (vide wyżej), np. przy skardze upominalnej o 300 zł. nalepia się za 3 zł. i 2 zł., razem za 5 zł.

Podania egzekucyjne. Do wniosku nalepia się do 100 zł. — 60 gr.; ponad 100 zł. — 2 zł. Ponadto przy pierwszym wniosku egzekucyjnym połowę należytości wyrokowej (vide wyżej). N. p. egzekucja o 200 zł. nalepia się stempli za 2 zł. + 5 zł., t. j. 7 zł.

Faktury do 15 zł. są wolne od opłaty stemplowej.

Zasiewy i zbiory.

Powierzchnia zasiewów w Polsce pod pięć głównych ziemiopłodów wynosiła w tysiącach hektarów:

W roku	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Owies	Ziemn.
1923	1.117	4.645	1.199	2.515	2.279
1924	1.073	4.417	1.218	2.585	2.331
1925	1.031	4.942	—	—	—

Zbiory w tysiącach cetnarów (a 100 kg)

W roku	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Owies	Ziemn.
1923	13.536	59.624	16.555	35.224	264.942
1924	8.844	36.548	12.081	24.120	268.696

W roku 1924 wywieziono z Polski:

104.022 ton żyta
114.555 „ jęczmienia
6.080 „ owsa
17.915 „ gryki
16.960 „ grochu
24.150 „ fasoli
10.764 „ słodu

Sprostowanie. Z Województwa Śląskiego w Katowicach otrzymaliśmy następujące sprostowanie:

W związku z artykułem p. t. „Pod adresem władz", zamieszczonym w „Przeglądzie Kupieckim" Nr. 16 i 17 z dnia 25 kwietnia b. r.

Śląski Urząd Wojewódzki na podstawie przeprowadzonych dochodzeń urzędowych prosi na zasadzie § 19 ustawy prasowej o zamieszczenie w temsamem czasopiśmie, na temsamem miejscu i temisamemi czcionkami następującego sprostowania:

Samuel Rosenblum z Krakowa (ul. św. Agnieszki 3) został w dniu 5 marca br. przytrzymany w Szopienicach przez posterunkowego policji Plewkę z powodu niedozwolonego handlu domokrążnego przyborami do palenia. Znaleziono przy nim 128 cygarniczek, 19 fajek i 3 pudełka na tytoń.

Na żądanie Plewki, by Rosenblum wykazał się patentem przemysłowym, odpowiedział, że patentu nie posiada

Poster. Plewka odprowadził wobec tego Rosenbluma na miejscowy Komisarjat Policji. Po spisaniu protokołu post. Plewka otrzymał rozkaz odprowadzenia Rosenbluma do Sądu powiatowego w Mysłowicach, co też uczynił. Sąd ten skazał Rosenbluma na 35 Zł grzywny i ponoszenie kosztów administracyjnych w wysokości 7 Zł.

Posterunkowy Plewka zaprzeczył stanowczo, by Rosenblumowi groził łańcuszkami i znieważył go słownie. Ponieważ Rosenblum groził Plewce w Sądzie powiatowym, że go opisze w gazetach, ma Plewka uzasadnioną podstawę do przypuszczenia, że autorem powyższego artykułu z fałszywemi oskarżeniami w Przeglądzie Kupieckim jest tylko Rosenblum. Wobec tego przełożona władza nazwanego posterunkowego wystąpiła ze skargą sądową przeciw Rosenblumowi.

Za Wojewodę: Dr. Minasowicz, naczelnik Wydziału.

Hyperfiskalizm w Ropczycach. Minister Skarbu rozporządzeniem z 17 kwietnia br. zarządził — jak już donieśliśmy — pobór trzeciej raty podatku majątkowego w wysokości jednej szóstej części całego podatku prowizorycznie obliczonego zastrzegając, że obecna rata łącznie z wpłaconemi poprzednio ratami i zaliczkami nie powinna przekraczać kwoty całego podatku prowizorycznie ustalonego przy wymiarze pierwszej raty.

Ale zastrzeżenie p. Ministra Skarbu pomyślane jako dobrodziejstwo, stało się w powiecie ropczyckim plagą płatników. Bo tamt. Urząd Skarbowy — jak nam donieśli — w swej nadmiernej gorliwości urzędowej interpretował zastrzeżenie p. Ministra Skarbu w ten sposób, że skoro trzecia rata z dotychczasowemi zaliczkami i ratami nie powinna przekraczać kwoty całego podatku, zatem wolno Urzędowi Skarbowemu przypisać do trzeciej raty pozostałą jeszcze różnicę do całego podatku i tak mylnie wypełnione zawiadomienia wysłał do płatników.

Nie do uwierzenia — a jednak prawdziwe.

Ten z popędu gorliwości i hyperfiskalizmu dokonany „przypis" wywołał zrozumiałą konsternację u płatników, uginających się pod ciężarem różnych podatków.

Nie pomogły przedstawienia i prośby interesowanych płatników, wskutek czego okazała się konieczna interwencja w Izbie Skarbowej, którą przedsięwziął Związek Stow. Kupców w Krakowie i dzięki temu, Izba Skarbowa wydała naturalnie polecenie Urzędowi Skarbowemu w Ropczycach, ażeby mylnie dokonane wymiary sprostował.

Ten śmieszny poprostu hyperfiskalizm wzbudza jednak u płatników nieufność do władz skarbowych, a gorliwość tego rodzaju urzędników większą szkodę przynosi władzy skarbowej niż efemeryczna satysfakcja odnośnego urzędnika skarbowego.

Wysyłka i wywóz pieniędzy i zobowiązań pieniężnych zagranicę. Wysyłanie zagranicę za pośrednictwem poczty w listach (paczkach) wartościowych pieniędzy w gotówce, tak w walucie zagranicznej, jak i w walucie polskiej, jest dozwolone bez potrzeby uzyskiwania specjalnego zezwolenia do wysokości równowartości 100 Zł; do wysyłania sumy wyższej wymagane jest zezwolenie Izby skarbowej.

Wysyłanie zagranicę w listach (paczkach) wartościowych czeków przekazów, akredytyw, weksli oraz wszelkich zobowiązań pieniężnych jak również papierów procentowych i dywidendowych może mieć miejsce jedynie za zezwoleniem Izby skarbowej.

W szczególności przy wysyłaniu pocztą zagranicę weksli, zarówno z zezwolenia Izby skarbowej, jak i za pośrednictwem Banku dewizowego, wymagane jest zaopatrzenie każdego weksla w adnotację Izby skarbowej, względnie Banku dewizowego o dokonanej wysyłce weksla.

Przekazywanie pieniędzy w walucie polskiej lub zagranicznej w przekazach pocztowych zagranicę jest dozwolone do wysokości równowartości 100 Zł, a do W. M. Gdańska do wysokości równowartości 250 Zł. Do przekazywania sum wyższych niezbędne jest zezwolenie Izby skarbowej.

Co do wywozu pieniędzy przy przekroczeniu granicy państwa, można wywieźć ze sobą bez specjalnego zezwolenia równowartość 1000 Zł na jeden paszport zagraniczny. Przy wyjeździe na obszar W. M. Gdańska można na podstawie zwyczajnego dowodu osobistego wywieźć bez zezwolenia równowartość 2500 Zł.

Przy przepustkach granicznych, kartach cyrkulacyjnych itp., suma dozwolona do wywozu wynosi 100 Zł jednorazowo lub 500 Zł miesięcznie.

Normy powyższe mieszczą już w sobie kwotę monet srebrnych (równowartość 100 Zł), dozwoloną do wywozu zagranicę na zasadzie rozporządzenia Prezydenta z dnia 27 sierpnia 1924 r. Wywóz zagranicę papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od tychże papierów dopuszczalny jest tylko za zezwoloniem Izby skarbowej.

Rewizje celne przesyłek listowych. Z dniem 1 lipca 1925 r. wejdą w życie na całym terenie Rzeczypospolitej szczegółowe przepisy, wyjaśniające dokładnie jakie, gdzie i kiedy przesyłki listowne zagraniczne zawierające towary podlegające ocleniu ulegają rewizji celnej. Z dniem powyższym rewizji celnej podlegać będą przesyłki listowe zamknięte zaopatrzone przez nadawcę nalepką o treści, zezwalającej na otwarcie przesyłki i poddanie jej rewizji celnej, oraz przesyłki listowe otwarte, zawierające towary, które podlegają ocleniu lub których przywóz jest wzbroniony i wreszcie przesyłki listowe zamknięte zakwalifikowane przez organy celne do rewizji celnej, ze względu na pewne uzasadnione podejrzenia, że przesyłki te zawierają towary, które podlegają ocleniu lub których przywóz jest zabroniony. Przesyłki listowe, podlegające rewizji celnej, pocztowy urząd wymiany przekazywać będzie do urzędu pocztowo-celnego, w którego okręgu położony jest pocztowy urząd oddawczy przesyłki. Jeżeli adresat zastrzeże sobie osobistą interwencję przy ocleniu, to w takim razie urząd pocztowo-celny wzywa pisemnie adresata, aby w terminie 14-tu dni, licząc od daty wezwania zgłosił się osobiście w celu interwencji przy cleniu odnośnej przesyłki listowej w urzędzie celnym. Przy rewizjach organom celnym i pocztowym, interweniującym przy cleniu przesyłki, nie wolne wglądać w treść korespondencji, znajdującej się w przesyłce. W wypadku, gdy adresat odmówi otwarcia przesyłki, zwraca się ją do miejsca nadania.

Nowe rozporządzenie w sprawie szyldów i portali sklepowych. Magistrat krakowski wydał nowe rozporządzenie w sprawie szyldów, portali sklepowych gablotek itd. na terenie miasta. Wedle tego rozporządzenia umieszczanie wszelkich godeł i reklam kupieckich oraz przemysłowych, oraz pokrywanie fasad domów napisami lub malowidłami wymaga zezwolenia Magistratu. Interesowani winni do próśb dołączyć dokładny rysunek szyldu itd. z podaniem rozmiarów, barw, sposobu utwierdzenia i położenia na fasadzie. Dalej rozporządzenie podaje taryfę opłat jednorazowych od umieszczenia wspomnianych przedmiotów, wynoszących 3—40 Zł. Ważnem jest postanowienie o obowiązku czystego utrzymywania urządzeń szyldowych oraz przepis wzbraniający urządzenia drewnianych portali i gablotek w całej dzielnicy I. t. j. w Śródmieściu, oraz w głównych ulicach innych dzielnic. Istniejące dotychczas przy tych ulicach drewniane portale sklepowe winny być usunięte najdalej do końca 1925 r. W wyjątkowych wypadkach Magistrat może termin pozostawienia dotychczasowych portali odroczyć nie dłużej jednak, jak do końca 1926 r. Na przyszłość dozwolone będą tylko takie portale, które nie wychodzą poza mur, a wszelkie gablotki będą musiały być w nim wpuszczone.

Z Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców. Dnia 28 lipca b. r. odbyło się posiedzenie Wydziału Krak. Stow. Kupców pod przewodnictwem p. r. Schechtera, na którem Przewodniczący złożył sprawozdanie Prezydjum za czas ubiegły. Prezydjum interweniowało przez Izbę handlową w sprawie przeniesienia biura meldunkowego z Podgórza do Krakowa i w sprawie zamierzonego przeniesienia Kasy Skarbowej z Podgórza do Krakowa. Na zaproszenie Związku Przemysłowców braliśmy udział w obradach o ubezpieczeniu od wypadków, wysyłając wspólnie delegata do Warszawy w osobie p. dyr. Eltersa.

Prezydjum interweniowało w Polsk. Poselstwie w Pradze w sprawie kwestjonowania świadectw pochodzenia.

Odnieśliśmy się do pos. Wiślickiego w sprawie stanu budynku pocztowo-celnego w Krakowie.

Delegaci Prezydjum biorą obecnie żywy udział w sprawie zreformowania planu naukowego dla dokształcających szkół handlowców. Na zaproszenie brało także Prezydjum udział w zakończeniu roku szkolnego szkół dokształcających, wyznaczając dla każdej szkoły po 10 nagród.

Wystosowaliśmy memorjał do Min. Pracy i Opieki społecznej o obniżenie premji Zakładu pensyjnego, który obecnie w dziwny sposób zwaloryzowanemi opłatami dobiją kupiectwo.

Prezydjum interweniowało w Magistracie w sprawie ulepszenia oświetlenia Stradomia, Kazimierza i ulicy Dietlowskiej.

Wskutek interwencji Prezydjum o uwzględnienie rekursów o odroczenie usunięcia portali drewnianych uzyskano, że Magistrat na poszczególne prośby sprolonguje poszczególnym interesantom przeróbkę do końca roku 1926.

Dalej interweniowano w sprawie niedopuszczenia do przeniesienia targów z Rynku Kleparskiego na wylot ul. Długiej, gdyż przez to straciliby od niepamiętnych czasów osiadli kupcy w Rynku Kleparskim nagle swoją egzystencję, bez możności ulokowania swoich interesów przy wylocie ul. Długiej.

Prezes zawiadamia o utworzeniu Wyższego Studjum Handlowego w Krakowie, na którym wykładać mają profesorzy Uiwersytetu.

Omawiając ostatnio zarządzone zamknięcie ruchu osobowego na moście podgórskim zawiadamia Prezes, że wspólnie z delegacją z Podgórza interweniował w Dyrekcji budowy dróg publicznych u p. Wojewody w Magistracie oraz przez posła Dr. Thona w Ministerstwie celem przywrócenia ruchu pieszego na moście podgórskim.

Na wniosek Prezesa uchwalił Wydział jednomyślnie z okazji 20-letniego jubileuszu urzędowania Wiceprezesa miasta Krakowa p. Inż. Józefa Sarego wysłać delegację w osobach Prezesa p. radcy Schechtera i członków prezydjum p. Neumanna i Margulicsa, którаby imieniem organizacji naszej złożyła na ręce Jubilata serdeczne życzenia oraz szczere wyrazy czci za jego nadzwyczajne zasługi, które chlubnie zapisane są w dziejach ostatniego 20-lecia miasta Krakowa.

Na wniosek p. Reicha uchwalono na najbliższą niedzielę t. j. 5 lipca b. r. zwołać Zgromadzenie Kupców, celem zastanowienia się nad obecnem krytycznem położeniem w handlu, przeciążeniem kupiectwa ciężarami społecznemi i zamierzonym obecnie przerzuceniem podatku majątkowego z rolnictwa na barki handlu i przemysłu.

Po omówieniu całego szeregu innych aktualnych spraw zamknięto posiedzenie.

Program prem. Grabskiego na najbliższą metę. Na posiedzeniu komisji skarbowej i budżetowej w dn. 25 czerwca b. r. premjer Grabski oświadczył, że:

1) Do jesieni musimy zaprowadzić oszczędności większe w wydatkach i obywać się tylko z dochodami z podatków. Oszczędności muszą być przedewszystkiem w wydatkach walutowych.

2) Akcja paszportowa musi być dalej utrzymana, jest ona raczej za słabą, niż za mocną.

3) Chwilowo do jesieni nie będzie przyspieszona dostawa bilonu srebrnego, gdyż płacimy za nie walutami zagranicznemi.

4) Samorządy nie powinny robić zakupów zagranicą, tak samo musimy się wstrzymać z zakupami samochodów i wagonów conajmniej do jesieni.

5) Restrynkcje walutowe muszą być i należy taki nastrój wytworzyć w społeczeństwie.

6) O opłatach wywozowych (przy wywozie zboża od 1/VIII. Redakcja) nie może być mowy, bo niema racji tamować eksportu.

7) Przewidziane są ustępstwa taryfowe oraz duże kredyty eksportowe (na wywóz zboża Redakcja) udzielane przez Bank Polski, co jest akcją bardzo płodną. Do układu z Niemcami dążymy, lecz nie kosztem eksportu. Zrobimy ustępstwa, gdy i Niemcy je wobec nas zrobią. Innym językiem rozmawiać nie możemy.

Przeżywamy okres ciężki, lecz przetrwamy go, nie odstępując od dotychczasowej polityki. Od sierpnia powinno być lżej. Potrzeba wytworzyć atmosferę pokoju, bo na nasz niepokój czyhają inni, a my mamy pełne prawo i uzasadnienie zachować spokój.

Pod adresem Magistratu miasta Krakowa. Z powodu zniżkowej tendencji na rynku węglowym, miasto Poznań obniżyło w czerwcu ceny za gaz o 10 proc. a dalsza zniżka jest zapowiedziana. Na przedstawienie krakowskiego kupiectwa o zniżkę najwyższych w Polsce cen za gaz i prąd elektryczny Magistrat nie odpowiada, słyszy się tylko, że się kupuje auta, konsumenci milczą, bo miastem rządzi obecnie komisarz rządowy a zarządom przedsiębiorstw miasta zupełnie się nie spieszy reagować na żądanie konsumentów. Możeby województwo zaglądnęło do gospodarki Gazowni i Elektrowni i niedopuściło aby Kraków w czasie niebywałego przesilenia gospodarczego z bieżących dochodów czynił inwestycje miljonowe, bo kilkakrotna zniżka cen węgla od roku nie skłoniło ani Gazowni ani Elektrowni do zniżenia cen. Nie należy struny przeciągać, zwłaszcza w Elektrowni miejskiej, która pobiera za prąd 2½ razy tyle co przed wojną.

KRONIKA.

Z okazji srebrnego wesela członka Prezydjum Krak. Stow. Kupców p. Józefa Suessera, zasyła Redakcja serdeczne życzenia.

Od redakcji. W najbliższym numerze rozpoczynamy ogłaszać artykuły o postępowaniu przy egzekucji podatkowej; materja ta u nas mało znana — dla każdego prawie czytelnika niestety aktualna — została opracowana przez wybitnego znawcę, który nie szczędził trudu, by odnośne przepisy, zebrane w licznych rozporządzeniach i instrukcjach, poraz pierwszy zestawić systematycznie na łamach P. K.

Artykuły te, mające trwałą wartość, należy przechować dla ich doniosłego praktycznego znaczenia.

Praca nocna w piekarniach jest dozwolona, wedle orzeczenia Sądu Najwyższego w Warszawie dnia 6 listopada 1922 do L. K. 2355/22.

Ceny krajowe produktów naftowych są wskutek kartelu o 44 proc. wyższe od cen eksportowych prócz podatku konsumpcyjnego.

Rozporządzenie o lichwie. Sejm przyjął w obu czytaniach ustawę przedłużającą do 1 lipca 1926 r. moc rozporządzenia o lichwie kredytowej. Rozporządzenie to postanawia, że za lichwę taką uważa się jak dotąd pobieranie więcej niż 24 proc. w stosunku rocznym.

Ceny środków leczniczych. Biuro Badania Cen stwierdziło że naogół ceny środków leczniczych przewyższają znacznie ceny, jakie powinny być pobierane na podstawie kosztów własnych krajowych fabryk, wzgl. kosztów własnych importerów, z uwzględnieniem odpowiedniego zysku.

Z Rzeszowa piszą nam: Powstało tu „Zrzeszenie Kupców i Przemysłowców w Rzeszowie". W skład Wydziału Zrzeszenia weszli pp.: Dr. Herman Feiwel jako przewodniczący, Miltom Oehlbaum zast. przewodniczącego, Symche Seiden skarbnik, Abraham Geschwind gospodarz, Jakób Felsenfeld, Eliasz Wang, Pinkas Weissberg, Bernard Bau, Kalman Schneeweiss, jako członkowie Wydziału.

Ułatwienie w obrocie paczkowym między Polską a W. M. Gdańskiem. Celem przyspieszenia obrotu paczkowego między Rzecząpospolitą Polską a W. M. Gdańskiem w ruchu pocztowym, Min. Skarbu w porozumieniu z Gen. Dyrekcją P. i T. zarządziło zmianę obowiązujących dotychczas przepisów w odniesieniu do przesyłek pocztowych, zawierających artykuły akcyzowo-monopolowe, kierowanych z Gdańska do Polski.

Mianowicie podatki pośrednie, przypadające od tych przesyłek, mają być odtąd pobierane od adresata przez urzędy pocztowe w miejscu doręczenia i przed wydaniem mu przesyłki, a nie jak dotąd uiszczane przez niego osobiście w Kasie Skarbowej, poczem dopiero następowało wydanie przesyłki przez urząd pocztowy.

Ważne to udogodnienie weszło w życie z dniem 1 czerwca br.

Zmiany w podatku od obrotu. Z szeregu poprawek uchwalonych już przez komisję przyjął w trzecim czytaniu Sejm jedynie:

1) Poprawkę rządową, aby stawka dla handlu hurtownego wynosiła 2 proc. z tem jednakże, aby ministrowi Skarbu w razie stwierdzonej potrzeby gospodarczej służyło prawo obniżenia jej do 1).

2) Poprawkę o prawie Rządu do określania typu przedsiębiorstw drobnych, dla których suma podatku wyznaczona będzie ryczałtowa.

3) Poprawkę o świadectwach przemysłowych dla komiwojażerów, których cenę obniżono z 200 złotych na 100 złotych.

4) Poprawkę o przeniesieniu Wilna do klasy II. co spowoduje obniżenie opłat za patenty.

Pozatem zgłoszone poprawki w liczbie kilkudziesięciu odrzucono.

Nowela ustawy o podatku przemysłowym (obrotowy) ma obowiązywać od 1 lipca 1925 r.

Podatek obrotowy od sprzedaży wódek. Na skutek starań Stowarzyszenia Kupców Polskich i innych pokrewnych organizacji Ministerstwo Skarbu ma wydać okólnik, który nakaże pobieranie podatku obrotowego od sprzedaży wódek czystych prywatnego wyrobu jedynie od prowizji, a nie od obrotu, która to ulga obowiązuje już przy sprzedaży wódek monopolowych.

Krakowskie władze pocztowe projektują w najbliższym czasie zaprowadzenie stałej komunikacji autobusami pocztowemi między Krakowem a miejscowościami okolicznemi, które nie posiadają połączenia kolejowego. Chodzi tu nie tylko o ruch pocztowo-przesyłkowy ale i o stałą komunikację pasażerską.

Po całkowitem pokryciu zapotrzebowania rynku wewnętrznego będzie można w roku b. wywozić znaczne ilości zboża, ziemniaków, warzyw, buraków cukrowych, drzewo obrobione i nieobrobione, wiklinę, len, tonopie, cukier, spirytus, krochmal, trzodę chlewną, bydło, mięso, jaja, pierze, puch prócz produktów nafkowych, węgla, żelaza, cynku i t. d.

Wydział administracyjny przy rządowym komisarjacie w Łodzi ogłasza, że strony które mają depozyta wywiezione do Rosji sowieckiej, a znajdujące się w instytucjach muszą to obecnie zgłosić ponownie do dnia 1-go sierpnia b. r. do Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie Foskal 13.

Prośby te muszą zawierać imię i nazwisko, przynależność państwowa petenta, spis dokumentów wartościowych, które wywiezione zostały do Rosji sowieckiej. Do prośby należy dołączyć 4 odpisy spisu przy załączeniu kwitów, wyciągów z ksiąg lub innych dowodów na odbiór dokumentów i odpisy tych kosztowności. Należy podania te ostemplować jak również dołączyć koszta jednorazowego ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Ilu mamy urzędników?

73.500 urzędników zajętych mamy w Polsce w szkolnictwie
13.000 urzędników zajętych mamy w Polsce w sądownictwie
30.000 urzędników zajętych mamy w Polsce w administracji
42.000 urzędników zajętych mamy w Polsce w policji państw.
172.000 urzędników zajętych mamy w Polsce w kolejnictwie na 16.000 klm.
30 000 urzędników zajętych mamy w Polsce przy poczcie i tel.
6.000 urzędników zajętych mamy w Polsce przy więzieniach
30.000 urzędników zajętych mamy w Polsce w innych urzęd.

Czyli 402.500 osób oprócz wojska i zawodowych oficerów oraz 267.000 biorących renty inwalidzkie.

Razem 729.914 osób pobiera stale swe płace z kas podatkowych, a licząc na rodzinę po 3 osoby, żyje z państwa 2,200.000 ludzi, czyli co **13 człowiek w Polsce.**

Potęga oszczędności. Złożony na procent składany zaoszczędzony kapitał wzrasta szybko

Przy 12 procent. rocznie każdy kapitał, złożony na procent składany podwaja się w ciągu 6 lat i 2 miesięcy. Przy 8 proc. rocznie podwaja się po dziewięciu, a przy 6 proc. rocznie, po dwunastu latach.

Jeśliby ktoś regularnie oszczędzał co miesiąc po 10 złotych i te składał na oprocentowanie po 12 proc. rocznie, wówczas po upływie lat dziesięciu oszczędności jego wzrosną do poważnej kwoty 2.240 zł. Jeśliby po upływie tych dziesięciu lat przestał składać, wówczas będzie mógł pobierać tytułem procentów stale do końca życia rocznie złotych 270, czyli miesięcznie po złotych 22·40, nie naruszając wcale zgromadzonego kapitału.

A więc systematyczne przyzwyczajenie się do odkładania co miesiąc kwoty 10 zł. przez lat dziesięć, daje tę korzyść, że potem przez długie szeregi lat będzie można zasilać się co miesiąca kwotą więcej niż dwa razy wyższą od tej, którą się przez okres dziesięcioletni oszczędzało. Po dwudziestu latach systematycznego oszczędzania uskłada się kapitał 9.200 zł., a więc procent, bez naruszenia kapitału, po 100 zł. miesięcznie.

Z tygodnia. Monopol tytoniowy dał w maju przeszło 15 mil. Zł zysku, monopol spirytusowy 13.3 mil. Zł.

Monopol spirytusowy w ciągu 4 miesięcy 1925 r. sprzedał 127.297 hektolitrów spirytusu (rektyfikatu).

Dochód monopolu spirytusowego za pierwsze 4 miesiące wyniósł 49.7 mil. Zł.

Kredyty zagraniczne, a przewidziany urodzaj. Związek Syndykatów Rolniczych p. n. „Kooprolna" otrzymał od pewnego Konsorcjum angielskiego 1 miljon funtów szterlingów na poczet należności za przewidziany eksport zboża. W związku z otrzymanemi kredytami Syndykaty Rolnicze rozpoczęły udzielanie rolnikom zaliczek po 10 Zł za deklarowane do wywozu każde 100 kg. zboża. Różnica będzie wypłacona przy dostawie według notowań giełdowych.